

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 61/05

30 juni 2005

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-537/03

Katja Candolin e.a. / Vahinkovakuutusosakeyhtiö Pohjola en Jarno Ruokoranta

EEN REGELING INZAKE VERPLICHTE MOTORRIJTUIGENVERZEKERING KRACHTENS WELKE DE SCHADELOOSSTELLING VAN DE INZITTENDE DIE TOT DE SCHADE HEEFT BIJGEDRAGEN, OP ONEVENREDIGE WIJZE WORDT GEWEIGERD OF BEPERKT, IS IN STRIJD MET HET GEMEENSCHAPSRECHT

*Het feit dat de inzittende de eigenaar is van het voertuig waarvan de bestuurder het ongeval
heeft veroorzaakt, is niet relevant*

In 1997 reden T. Candolin, de moeder van K. Candolin, alsmede Viljaniemi en Paananen mee in de auto van laatstgenoemde, die bij die gelegenheid werd bestuurd door Ruokoranta. Tijdens deze rit gebeurde er een ongeval, met de dood van T. Candolin alsook ernstige verwondingen van de andere inzittenden tot gevolg. De bestuurder en alle andere inzittenden waren dronken.

Aan Ruokoranta is een gevangenisstraf en de verplichting tot het schadeloosstellen van K. Candolin, Viljaniemi en Paananen opgelegd. Omdat zij van oordeel waren dat de inzittenden de staat van dronkenschap van de bestuurder hadden moeten waarnemen, hebben de rechterlijke instanties die van de zaak kennis dienden te nemen, evenwel geoordeeld dat geen van hen – overeenkomstig de Finse wet motorrijtuigenverzekering¹ – aanspraak kon maken op schadevergoeding van de verzekeringsmaatschappij.

In die context heeft de Korkein oikeus (het Finse hooggerechtshof) het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gevraagd of het gemeenschapsrecht zich verzet tegen een nationale regeling krachtens welke de door de verplichte motorrijtuigenverzekering uit te keren schadevergoeding kan worden geweigerd of beperkt op grond dat de inzittende heeft bijgedragen tot de door hem opgelopen schade, en of het antwoord op deze vraag anders ligt indien de inzittende de eigenaar van het voertuig is.

¹ Wet 279/1959 van 26 juni 1959.

Het Hof stelt allereerst vast dat **de richtlijnen** betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid² **er niet toe strekken de wettelijke aansprakelijkheidsregelingen van de lidstaten te harmoniseren**, en dat de lidstaten bij de huidige stand van het gemeenschapsrecht bevoegd blijven te bepalen, welke wettelijke aansprakelijkheidsregeling geldt voor ongevallen op de weg.

De lidstaten moeten hun bevoegdheden evenwel uitoefenen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht en, in het bijzonder, met deze richtlijnen, die beogen te waarborgen dat alle inzittenden die het slachtoffer zijn van een door een voertuig veroorzaakt ongeval, op grond van de verplichte motorrijtuigenverzekering schadeloosstelling voor de door hen opgelopen schade kunnen verkrijgen.

De nationale bepalingen die de vergoeding van schade veroorzaakt door verkeersongevallen regelen, kunnen dus niet tot gevolg hebben dat deze bepalingen geen nuttig effect sorteren.

Dit zou met name het geval zijn indien een nationale regeling aan de hand van algemene en abstracte criteria, louter op grond van het feit dat de inzittende tot de schade heeft bijgedragen, hetzij hem het recht zou ontzeggen om door de verplichte motorrijtuigenverzekering te worden vergoed, hetzij dit recht op onevenredige wijze zou beperken.

Slechts **in uitzonderlijke omstandigheden** kan – op basis van een individuele beoordeling – de **omvang van de schadevergoeding van het slachtoffer worden beperkt**.

De beoordeling of deze omstandigheden aanwezig zijn en of de beperking van de schadevergoeding evenredig is, behoort tot de bevoegdheid van de nationale rechter. **Het feit dat de inzittende die moet worden vergoed, de eigenaar is van het voertuig waarvan de bestuurder het ongeval heeft veroorzaakt, is niet relevant.**

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: DE, EN, FR, NL, FI

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=nl>

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: 00 352 4303 2170 Fax: 00 352 4303 3656

² Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 103, blz. 1); de Tweede richtlijn (84/5/EEG) van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB 1984, L 8, blz. 17); de Derde richtlijn (90/232/EEG) van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 129, blz. 33).